

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Juhász Zsuzsanna pártfogó ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Monostory Péter kamarai jogtanácsos által képviselt alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. március 8. napján meghozott 21.P.20.537/2017/12. számú ítélete ellen a felperes részéről 14. és Pf.4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 1.267.200 (egymillió-kétszázhatvanhétezer-kétszáz) forint fellebbezési illetéket és a felperes pártfogó ügyvédjének díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes végleges keresete szerint a Ptk. 348. § (1) bekezdése, 339. § (1) bekezdése, 318. § (1) bekezdése, valamint az Eütv. 77. § (3) bekezdése 134-135. §-a és 244. §-a alapján 2012. március 28-tól havi 70.000 forint költségpótló járadék, a lejárt járadék után késedelmi kamat, valamint 15 millió forint nem vagyoni kártérítés és 2010. június 17-től késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Kárigényét arra alapította, hogy fogva tartásának ideje alatt az alperes szemész orvosa által 2010. május 5-én alkalmazni rendelt Azarga szemcsepp bal szemét oly mértékben roncsolta, hogy azt el kellett távolítani. Állította, hogy 2009. szeptember 16. és 2010. május 4. között az alperes mulasztott azzal, hogy a zöldhályog tünetei és orvosi javaslat ellenére nem intézkedett szemészeti vizsgálata felől.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, azt a jogalap és összecszerűség tekintetében egyaránt vitatta. Arra hivatkozott, hogy a 2009. szeptember 16-ai orvosi javaslat ellenére a felperes a szemészeti vizsgálatot nem végeztette el, amely állapotának rosszabbodását eredményezte. A 2010. május 5-ei szemészeti vizsgálat alkalmával a felperes az állapotának megfelelő orvosi kezelésben részesült. Az Azarga szemcsepp a szemnyomást csökkentette, hirtelen állapotrosszabbodást nem okozhatott. A 2010. május és júniusa között esedékes kontrollvizsgálatokon pedig a felperes nem jelent meg, amely tállapotának rosszabbodásában szintén közrehatott.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és a felperest az alperes javára 30.000 forint

perkölttség megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy a felperes pervesztessége száz százalék, a személyes költségmentessége folytán le nem rótt 1.500.000 forint illetéket és 116.587 forint költséget az állam viseli. Ítéletének indokolása szerint a felperes nem tudta bizonyítani, hogy szemének roncsolódását az állott, besavasodott szemcsepp okozta. A szakértő szerint szemgyulladás nem volt összefüggésbe hozható az Azarga csepp alkalmazásával, azt a megemelkedett szemnyomás okozta. Az orvosi iratok alapján a felperesnél már 2009-ben fennállt a lencseficam és retinaleválás, amik sorsszerű megbetegedések voltak. Az alperes a felperes előzetes letartóztatásának megszüntetése miatt nem tudott további vizsgálatokat elvégezni. A felperes a 2010. januári bevonulásáig szemészeti problémáját nem vizsgálhatta ki, az elhanyagolt sérülésből eredő állapotromlásért viszont az alperes nem felel. Mindezek alapján arra következtetett, hogy a felperes ellátása során az alperes az Eütv-nek megfelelően járt el. Nem volt megállapítható ugyanis olyan tevékenysége vagy mulasztása, mellyel a felperes szembetegségének kialakulásában, vagy súlyosbodásában közrehatott volna. Jogellenes alperesi magatartás és okozati összefüggés hiányában ezért a keresetet elutasította.

Az első fokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak keresete szerinti megváltoztatása, másodlagosan a hatályon kívül helyezése iránt. Fellebbezése szerint a kirendelt szakértő véleménye ellentétben áll a kihallgatott szemorvosok tanúvallomásával, valamint a gyógyszerész véleményével, és a személyeskedő megjegyzései alapján a szakértő elfogulatlansága is megkérdőjelezhető. Hivatkozott arra, hogy a bírósági iratok között fellelhető 2009. szeptember 16-i kórlap tartalmazza a homályos látással kapcsolatos panaszát, illetve a szemészeti vizsgálatra vonatkozó orvosi javaslatot, melyet azonban 2010. május 5-ig nem végeztek el. Sérelmezte, hogy a szakértő nem adta indokát annak, hogy a kezelés elmaradása miért nem játszott közre betegségének súlyosbodásában, holott a szemorvosok szerint az időben felfedezett betegség gyógyszeres vagy műtéti terápiával kezelhető lett volna. Álláspontja szerint iratellenes a szakértőnek az a megállapítása is, hogy 2009. szeptemberében nem maradt el a szemészeti vizsgálata. A szakértő ezzel ellentétes megállapításával szemben dr. **K. L. Á.** szemész professzor vallomására hivatkozott, ami szerint az Azarga szemcsepp nem lett volna alkalmazható esetben, mert szív- és érrendszeri betegségben, magas vérnyomásban szenved. Álláspontja szerint a szemcsepp alkalmazásával ezért az alperes nyilvánvalóan szabályt szegett meg, az pedig tisztázásra szorul, hogy állapotát a terápia súlyosbította-e. Kifogásolta, hogy az alperes nem csatolta a 2010. január 6. és május 4. közötti időszakra vonatkozó orvosi iratait, amelyből kitűnt volna, hogy olyan panaszai voltak, amelyek a glaukoma előjelei, ennek ellenére nem vitték szemészeti vizsgálatra. Hangsúlyozta, hogy ha az alperes a 2009. szeptember 16. és szeptember 25. közötti bennfekvése alatt elvégezte volna a javasolt szemészeti vizsgálatot, szeme megmenthető lett volna. Hivatkozott arra, hogy a fennálló ellentmondásokra, hiányosságokra és a szakértő elfogultságára figyelemmel már 2014. október 13-án kérte a szakvélemény Pp. 182. § (3) bekezdése szerinti felülvizsgálatát. Az elsőfokú bíróság azonban indítványának nem adott helyet, és ennek indokát sem adta ítéletében. A szabadlábban töltött három hónap alatt önhibáján kívül nem tudott szemészeti kezelést igénybe venni, ugyanis hajléktalan volt és a felkeresett szakrendelőben nem látták el. Ezt egy a tárgyalásra előállított tanú vallomásával kívánta bizonyítani, azonban időközben hónapokra kórházba, majd szanatóriumba került. Jogi képviselő ezért kérte a tárgyalás elhalasztását, amelynek az elsőfokú bíróság sem tett eleget, holott az utolsó tárgyalásra nem érkezett meg az OGYÉI válasza sem a bíróság megkeresésére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szakvélemény és a tanúvallomások alapján helyesen állapította meg, hogy nem az általa felírt szemcsepp okozta a felperes egészségkárosodását. A felperes maga adta elő, hogy a 2009. szeptember 25. és 2010. januárja között nem tartózkodott büntetés-végrehajtási

intézetben és az alperes által javasolt vizsgálatokat 2010. májusig nem végeztette el. A bizonyítékok között nincs ellentmondás, ezért a felperes újabb szakértői indítványa megalapozatlan.

A Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelemben vizsgálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét, mert annak első fokon jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt [Pp. 228. § (4) bekezdés].

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú ítéletet követően érkezett meg az Országos Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézetnek a bíróság megkeresésére adott válasza, amely a fellebbezési tárgyaláson ismertetésre került. Ebből az Ítéltábla a tényállás részeként annyit kíván rögzíteni, hogy a tájékoztatás szerint az Azarga szemcsepp az Európai Unióban centrális forgalomba hozatali engedéllyel rendelkezik. Semleges kémhatása az engedélyezési eljárás során elvégzett ún. stabilitási vizsgálatok alkalmával nem változott a kiindulási értékhez képest. A készítmény a zöldhályog betegség kezelésére javallott, és nem helyettesíthető a Cosopt, illetve Tobradex szemcseppekkel, részben azok eltérő hatóanyaga, részben – a Tobradex esetében – a más terápiás javallat folytán.

Az elsőfokú eljárás során a felperes dr. **Sz. B.** szemész szakértő kiegészítő véleményének előterjesztését követően kérte a szakértő kizárását, a szakértő elfoglaltságát azonban kizárólag véleményének tartalma alapján állította. Indítványát a szakvélemény pontatlanságai mellett arra alapította, hogy az egyébként tényszerűen megállapítható orvosi adatokkal ellentétben áll, és ennek kiküszöbölése érdekében a Pp. 182. § (3) bekezdése alapján további szakértői bizonyítás lefolytatását kérte. Mindezek alapján az Ítéltábla álláspontja szerint nem volt kifogásolható, hogy az elsőfokú bíróság a bejelentést kizárólag további szakértői bizonyításra irányuló indítványnak tekintette, és a kizárás tárgyában a Pp. 178. § (3)-(4) bekezdésében meghatározott eljárást nem folytatta le.

Valamennyi rendelkezésre álló, erre vonatkozó bizonyíték, így a szakvélemény, az orvosi tanúvallomások, a kezelőlapok és az OGYÉI bizonyítási anyag részévé tett tájékoztatója egyezően írta le a felperes 2009. szeptemberi szemészeti állapotát, és semmilyen adat nem merült fel arra nézve, hogy bal szemének állapotromlását az Azarga szemcsepp okozhatta. Szükségtelen volt annak vizsgálata, hogy a felperes milyen okok miatt nem tudott szemészeti ellátást igénybe venni 2009. évben, szabadlábra helyezésének ideje alatt. Ez a körülmény ugyanis kizárólag a károsulti közrehatás szempontjából, az alperes felelősségének fennállása esetén bírt volna jelentőséggel. Tekintettel arra, hogy a per eldöntése szempontjából releváns, a szakvéleményben foglaltakkal ellentétes orvosi adatok nem kerültek bizonyításra, további szakértői bizonyítás lefolytatására sem volt szükség. Nem álltak fenn tehát az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének a Pp. 252. § (2)-(3) bekezdésében meghatározott feltételei, ezért az Ítéltábla azt a rendelkezésre álló adatok alapján érdemben bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az Ítéltábla a döntésével és alapvetően annak indokaival is egyetértett. A fellebbezésre figyelemmel a következőket emeli ki:

A felperes kárának bekövetkezése idején hatályos 1979. évi 11. tvr. 47. § (2) bekezdése az elítéltek egészségének védelmére és egészségügyi ellátására az egészségügyi jogszabályokat, az Eütv. 244. §-a pedig a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség polgári jogi szabályait rendelte alkalmazni. A Ptk. 318. § (1) bekezdésén keresztül irányadó 339. § (1) bekezdése szerinti kárigénye eredményes érvényesítéséhez a felperesnek a kártérítés együttes elemei közül alapvetően azt kellett bizonyítania [Pp. 164. § (1) bekezdése], hogy az alkalmazott terápia, illetve az alperes mulasztása

vezetett bal szemének elvesztéséhez.

A kiállított kórlap tartalmával szemben azt az eljáró szakértő tényyszerűen valóban tévesen rögzítette véleményében, hogy 2009. szeptember 16-án nem tartották szükségesnek a felperes szemészeti kivizsgálását. A felperes azonban nem az őt fogva tartó bv. intézetet, hanem a Központi Kórházat perelte [5/1998. (III. 6.) IM rendelet 1. § (4) bekezdése], ahol csak 2009. szeptember 25-ig tartózkodott. Ezt követően szabadult, majd 2010. januárjában a ... Fegyház és Börtön III. Objektumába, ...-ra került. Az alperesnek pedig amíg a felperes szabadlábon volt, illetve más bv. intézetben tartózkodott, nem volt ráhatása a szemészeti kivizsgálás elvégzésére. Mind a kirendelt szakértő, mind a tanúként kihallgatott orvosok egyetértettek abban, hogy a felperes traumás eredetű, secunder glaucomában szenvedett, ami körülbelül három évvel korábbi sérülés következménye, és állapota ebből eredően már 2009. szeptemberére kialakult. A per folyamán arra nézve sem merült fel bizonyíték, hogy felperes szemészeti állapotát az alperes által alkalmazott szemcsepp rontotta volna. Ezt a perben eljáró szakértő egyértelműen cáfolta, és a szakértő tanúk vallomása, valamint az OGYÉI válasza is alátámasztott. Mindezek alapján az alperes által alkalmazott vizsgálat és terápia is megfelelő volt és terhére késelem sem állapítható meg. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen állapította meg, hogy a kártérítés együttes elemei közül a jogellenes magatartás és az ok-okozati összefüggés nem áll fenn, így megalapozottan utasította el – jogalap hiányában az összecszerűség vizsgálata nélkül – a felperes keresetét.

Mindezekre tekintettel az Ítélet tábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Az Ítélet tábla az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes javára, a képviselője fellebbezési eljárásban kifejtett tevékenységével arányos, mérsékelt jogtanácsosi munkadíj megfizetésére. A személyes költségmentesség ugyanis a Pp. 86. § (3) bekezdése alapján nem mentesítette az ellenfél javára megítélt perköltség megtérítésének a kötelezettsége alól. A felperes ugyanakkor a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján költségmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illeték megfizetése alól mentesült. Az Ítélet tábla úgy rendelkezett, hogy az illetéket, továbbá a Pp. 87. § (2) bekezdése értelmében a pártfogó ügyvédje munkadíját az állam viseli.

Budapest, 2018. szeptember 25.

Világhy né dr. Böcskei Terézia s.k.
a tanács elnöke

dr. Csóka István s.k.
s.k.
előadó bíró

dr. Lente Sándor
bíró

A kiadmány hitelül:

